

Arrest

nr. 108 156 van 8 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. D'HAESE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Vavuniya in Sri Lanka. In de jaren 90 zou uw vader betrokken geweest zijn bij "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Er zou toen een klacht tegen hem zijn ingediend. In 1997, toen u ongeveer een drie jaar oud was, vertrok u samen met uw familie naar India om het oorlogsgeweld in Sri Lanka te ontvluchten. In India verbleef u in vluchtelingenkampen in de buurt van Trichy (Tiruchirappalli). In 2004 keerde uw vader terug naar Sri Lanka om land te verkopen. Jullie hadden immers dringend geld nodig omdat uw moeder ziek was en medische hulp behoeftte. Een tiental dagen na zijn aankomst in Sri Lanka belde uw vader jullie op om te zeggen dat hij de zaak rond ging krijgen, nadien hebben jullie niets meer van hem vernomen. Daarop deed uw familie navraag bij verwanten in Sri Lanka doch die hadden uw vader bij zijn terugkeer naar Sri Lanka niet gezien. Nadien schakelden jullie het Rode Kruis in om uw vader op te sporen, ook zij konden

echter geen informatie over uw vader geven. Omdat het leven in de kampen in India voor Sri Lankanen moeilijk is besloot u om India te verlaten. Midden juni 2013 vertrok u uit India en via Chennai kwam u in België aan, waar u op de luchthaven asiel aanvraagde. U vreesde niet naar Sri Lanka te kunnen terugkeren omdat er een klacht was tegen uw vader wegens betrokkenheid bij "LTTE" en omdat uw vader vermist is. U vreest bij terugkeer aan uw vader gelinkt te worden en daardoor ook problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten te krijgen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming de vrees bij terugkeer wordt beoordeeld ten aanzien van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit heeft, wat in uw geval Sri Lanka is. Echter, u heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat u bij een terugkeer naar Sri Lanka een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie meent te moeten koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals omschreven in art. 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.

Er dient immers te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en dat het aldan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort.

Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om op zich aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, ondermeer door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.

U heeft echter onvoldoende elementen aangehaald waaruit blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka omwille van het profiel van uw vader zou worden geviséerd. Vooreerst kunnen er vraagtekens worden geplaatst mbt. het profiel van uw vader. Zo weet u eigenlijk niets te vertellen over wat uw vader dan wel voor het "LTTE" deed. U beweerde dat u nog te jong was om dat allemaal te bevatten en dat u moeder u daarover weinig vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 1). Daartegenover staat dat u op het ogenblik dat u Sri Lanka verliet reeds 19 jaar was. Daar u het "LTTE"-profiel als een hoofdreden aanhaalde waarom u een risico zou lopen bij uw terugkeer naar Sri Lanka, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat u toch wel iets meer bijzonderheden zou gevraagd hebben aan uw moeder over uw vaders activiteiten bij "LTTE". In hetzelfde verband kan worden opgemerkt dat het ook bevreemdend is dat u in de periode dat er naar uw vader gezocht werd en uw familie ook het Rode Kruis heeft ingeschakeld om uw vader op te sporen u niets zou opgevangen hebben over het verleden van uw vader bij "LTTE", temeer op het ogenblik dat het Rode Kruis werd ingeschakeld in 2009 u al 15 jaar was. Ook over de klacht die tegen uw vader was ingediend kunt u niets vertellen, u beweerde die klacht nooit te hebben gelezen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Hier kan ook weer worden opgemerkt dat die klacht een essentieel element is voor uw asielrelaas en mogelijk ook aan de basis ligt van de verdwijning van uw vader. Dat u die klacht nooit gelezen heeft en er zich nooit heeft over geïnformeerd kan in bovenvermelde context weinig overtuigen. In hierboven geschetste context is het ook eigenaardig te noemen dat u deze klacht niet onmiddellijk vanuit India heeft meegebracht om uw asielrelaas te ondersteunen.

Verder kunnen er nog kanttekeningen worden geplaatst omtrent de ernst van uw vaders profiel en over de geloofwaardigheid van het feit dat uw vader naar Sri Lanka is teruggekeerd en daar vermist

werd. Zo is het opmerkelijk te noemen dat uw vader - niettegenstaande er een klacht tegen hem hangende is - toch naar Sri Lanka terugkeerde. U verklaarde dat hij bereid was om dat risico te nemen omdat uw moeder ziek was en medische hulp nodig had (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Uw antwoord op de vraag waarom een advocaat of zijn jongere zus niet in zijn plaats konden bemiddelen bij de verkoop van grond kan niet overtuigen. U beweerde dat dit niet ging omdat de grond op uw vaders naam stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Het is hier wel eigenaardig dat u wel wist dat uw vader geen tussenpersonen kon inschakelen om die grond te verkopen maar niets kon zeggen over het LTTE-verleden van uw vader en niets wist te vertellen over de klacht die om deze reden tegen hem hangende was. Dat doet vermoeden dat u ter plaatse een verklaring verzint als een poging om bovenstaande ongerijmdheid over het vertrek van uw vader naar Sri Lanka te weerleggen. Verder is het moeilijk te vatten dat uw vader toen hij terug naar Sri Lanka ging, na een afwezigheid van 10 jaar, zijn jongere zus en kennissen niet is gaan opzoeken. Logischerwijze kan worden verwacht dat iemand tegen wie een klacht loopt via verwanten en kennissen gemakkelijker een koper kon vinden zonder daartoe zelf rechtstreeks initiatieven te nemen en in de kijker te lopen met een verhoogd risico op arrestatie tot gevolg. Hoe dan ook, u legt ook geen enkel bewijs voor dat uw vader naar Sri Lanka is teruggekeerd en daar ook in verdachte omstandigheden is verdwenen. U beweerde nochtans dat uw familie het Rode Kruis heeft ingeschakeld om uw vader op te sporen. Normaliter kan worden verwacht dat het Rode Kruis een attest afgeeft dat uw familie zich tot hen heeft gewend en daarop vermeld dat uw vader onvindbaar is.

Dat u niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat u geen directe verwanten meer heeft en omdat u er 'geen vredevol leven zou kunnen leiden' kan ook niet worden aangenomen om u internationale bescherming te verlenen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en 6). U bent een jongeman die ook in India heeft kunnen werken. Bovendien is de hoofdstad Colombo een plaats waar een aanzienlijke Tamil gemeenschap woont en werkt en is een regio die niet door de oorlog werd getroffen. Niets weerhoudt u ervan om eventueel in Colombo een nieuw leven op te bouwen.

Uit wat voorafgaat heeft u onvoldoende aangetoond dat uw vader een LTTE-profiel heeft waardoor u ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot één van de risicoprofielen behoort, namelijk een verwant van iemand die verdacht wordt van banden met LTTE, die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren naar Sri Lanka.

Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer", voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen bij de beoordeling van uw asielaanvraag.

Tot op heden heeft u bovendien nog geen enkel document opgestuurd dat uw asielrelaas kan staven; nochtans beweerde u dat u thuis attesten liggen had van het kamp waar u in India verbleef, alsook uw Sri Lankaanse geboorteakte en de klacht die tegen uw vader liep. U beweerde nochtans dat die documenten bij uw moeder lagen en dat u ze vlug kon verkrijgen. Het Commissariaat-generaal benadrukte dat u omwille van de hoogdringendheid van uw asioldossier deze documenten per fax kon doorsturen. Dat u nog geen document heeft voorgelegd aan het Commissariaat-generaal doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid dat uw moeder wel degelijk over die documenten in India beschikt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent in hoofdorde wel degelijk onder het toepassingsgebied van artikel 1 Conventie van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet te vallen, minstens in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. De verzoekende partij stelt aangaande zijn LTTE-profiel dat – zoals blijkt uit het gehoorverslag – hij hierover nauwelijks ondervraagd werd zodat hij niet de kans kreeg zijn kennis toe te lichten.

De Raad meent dat dit geen steun vindt in het administratief dossier. Terecht stelt de verwerende partij in haar nota: “... dat gezien de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing de commissaris-generaal tot het besluit is gekomen dat verzoeker onvoldoende heeft aangetoond dat zijn vader een LTTE-profiel heeft waardoor hij ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de risicoprofielen behoort, namelijk een verwant van iemand die verdacht wordt van banden met LTTE. Zo weet verzoeker niets te vertellen over wat zijn vader dan wel voor de LTTE deed in de jaren 90. Daar verzoeker het “LTTE”-profiel van zijn vader als een hoofdreden aanhaalde waarom hij een risico zou lopen bij zijn terugkeer naar Sri Lanka, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat hij toch wel iets meer bijzonderheden zou gevraagd hebben aan zijn moeder over zijn vaders activiteiten bij “LTTE”. Ook over de klacht die tegen zijn vader was ingediend, kan verzoeker niets vertellen. Verzoeker beweerde zelfs deze klacht – hoewel die bij zijn moeder in India zou liggen – nooit gelezen te hebben. Dat verzoeker die klacht nooit gelezen heeft en er zich nooit heeft over geïnformeerd kan – gezien deze klacht een essentieel element is voor zijn asielrelaas en mogelijk ook aan de basis ligt van de verdwijning van verzoekers vader – geenszins overtuigen. Daarenboven is het eveneens zeer merkwaardig dat verzoeker deze klacht niet onmiddellijk vanuit India heeft meegebracht om zijn asielrelaas te ondersteunen. Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs aan dat zijn vader daadwerkelijk naar Sri Lanka is teruggekeerd, daar in verdachte omstandigheden is verdwenen, noch van zijn bewering dat zijn familie het Rode Kruis heeft ingeschakeld om zijn vader op te sporen. Verzoeker brengt ook geen

documenten aan van de vluchtelingenkampen waar hij in India verbleef. Dit klemte eens te meer daar verzoeker tijdens zijn gehoor stelde dat deze documenten bij zijn moeder in India lagen en hij ze vlug kon verkrijgen (gehoorverslag CGVS, p. 3 & 5). Verweerder wenst er op te wijzen dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas; dat hij bij het ontbreken van dergelijke elementen een aannemelijke verklaring dient te geven; dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 196). Dat verzoeker tot op heden nog steeds geen document heeft voorgelegd versterkt de vaststelling in de bestreden beslissing dat er twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid dat zijn moeder wel degelijk over vermelde stukken in India zou beschikken. Daarnaast worden er nog enkele kanttekeningen geplaatst omtrent de ernst van verzoekers vaders profiel en de geloofwaardigheid van zijn beweerde terugkeer en sindsdien vermist wordt."

De Raad schaaft zich achter deze motieven die steun vinden in het administratief dossier en ook voorkomen in de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor herhaaldelijk stelde dat hij over documenten beschikte onder meer "een aanklacht (complaint) tegen zijn vader in Sri Lanka" en hij deze binnen enkele dagen of "morgen" zou krijgen (gehoor 4 juli 2013, p. 3 en 5), maar geen document in dit verband voorlegt.

De verzoeker faxte op 31 juli 2013 de kopie van een Srilankaanse geboorteakte en een identiteitskaart van het Madapam vluchtelingenkamp met betrekking tot zijn vader, maar niet de aanklacht waarvan zijn vader het voorwerp geweest zou zijn. Hij maakt deze aanklacht dan ook niet aannemelijk.

Verzoeker legt ook geen bewijs voor van de door hem aangehaalde opzoeken via vrienden, relaties en familie en via het Rode Kruis (gehoor p. 1-2) naar zijn verdwenen vader in Sri Lanka.

Verzoeker verklaart dat hij 8 jaar geleden naar een ander kamp verhuisde, maar legt geen bewijs neer van zijn verblijf in dat kamp. De neergelegde kandidateitskaart van zijn vader vermeldt diens leeftijd op dat ogenblik (43 jaar), vermeldt zijn moeder en een kind van drie jaar. Dit stemt overeen met verzoekers verklaring dat hij drie jaar was in 1997 op het ogenblik dat zijn familie Sri Lanka verlaten heeft. De kandidateitskaart vermeldt een aankomst in het kamp op 25 juli 1997.

De neergelegde Srilankaanse geboorteakte van verzoeker vermeldt zijn geboorte in 1994, de aangifte van deze geboorte in 1998 en werd afgeleverd in Sri Lanka op 10 juni 2010.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen bewijs voorlegt van zijn recent verblijf in India of reis uit India. In het administratief dossier komt geen element voor dat een concrete aanwijzing geeft van zijn reisweg. Het is aannemelijk dat hij in juli 1997 vertrok uit Sri Lanka naar India met zijn ouders, maar uit de aangifte van de geboorte in 1998 - zoals blijkt uit de Srilankaanse geboorteakte (11, *Date of registration*) - blijkt dat aannemelijk is dat hij op dat ogenblik in Sri Lanka verbleef. De voorgelegde geboorteakte werd ook in Sri Lanka afgeleverd in 2010. De Raad meent dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in 1998 nog in een vluchtelingenkamp in India verbleef.

Verweerder stelt ook in zijn nota: "Verzoeker onderneemt in onderhavig verzoekschrift geen enkele poging om deze vaststellingen in concreto te weerleggen maar beperkt zich louter tot de stelling dat hij aangaande zijn LTTE-profiel nauwelijks ondervraagd werd zodat hij niet de kans kreeg zijn kennis toe te lichten. Een dergelijk verweer is niet ernstig te noemen en doet geen enkele afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Daargelaten het feit dat verzoeker zelf geen lid was van het LTTE, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker beter op de hoogte zou zijn van de activiteiten van zijn vader voor het LTTE of de klacht die tegen zijn vader zou ingediend zijn nu dit kernaspecten van zijn asielrelaas betreffen. Verzoekende partij laat tevens na in concreto aan te geven welke vragen er dan nog gesteld hadden kunnen worden, noch geeft verzoeker weer over welke kennis hij overigens nog zou beschikken."

Ook al kan men aannemen dat verzoeker, rekening houdend met zijn jonge leeftijd op het ogenblik van zijn vertrek uit Sri Lanka (3 jaar) en het feit dat de activiteiten zouden teruggaan tot voor 1997, weinig zou weten over de aangehaalde activiteiten van zijn vader voor 1997, dan nog kan verwacht worden dat verzoeker meer zou te weten gekomen zijn over de aanklacht waarvan een document thuis bewaard werd en waarover zijn moeder vertelde naar aanleiding van de verdwijning van zijn vader in 2004. De Raad stelt echter vast dat verzoeker hier niets concreets over wist te vertellen (gehoor, p. 3) en dit document ook niet voorlegde. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij zelf of via zijn vader enige band of eigenschap heeft waaruit zou blijken dat hij een 'LTTE-profiel' heeft of hiervan verdacht zou worden.

2.4. De verzoekende partij betwist het oordeel van de commissaris-generaal dat de situatie in Sri Lanka positief evolueert sinds het einde van de oorlog daar dit geenszins blijkt uit algemene informatie, noch uit de informatie die het Commissariaat-generaal (hierna: CGVS) zelf aanbrengt. Alles wijst er immers

op dat de situatie steeds dramatischer wordt. Men kan zelfs stellen dat de overwinning op de LTTE, het Srilankaanse leger een vrijbrief heeft gegeven om alle vermeende of effectieve opposanten op systematische en ongecontroleerde wijze te vervolgen. Verzoeker citeert uit diverse rapporten ter staving dat voornamelijk Tamils uit het Noorden en het Oosten steeds worden vervolgd in Sri Lanka vooral wanneer ze in verband gebracht worden met de LTTE of na lange afwezigheid terugkeren naar Sri Lanka, wat zelfs gepaard gaat met langdurige detenties, foltering, etc. (nota UNHCR van juli 2009, *"country operations profile" van 2010 van het UNHCR; UNHCR Guidelines van juli 2010; rapport "Legal Limbo, the uncertain faith of detained LTTE suspects in Sri Lanka"* van Human Rights Watch van 2 februari 2010; Amnesty International).

Voor al asielzoekers die terug worden gestuurd naar Sri Lanka lopen bovendien ernstige risico's op detentie en mishandeling zoals blijkt uit informatie van Amnesty International. Eveneens bevestigt de meest recente informatie die door het commissaris-generaal wordt aangebracht dat de Srilankaanse autoriteiten foltering toepassen. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal dit in twijfel stelt door de betrouwbaarheid van deze rapporten en organisaties te betwisten en te wijzen naar haar eigen experts, die als enige deze feiten ontkennen.

Verzoeker stelt ook dat hij een duidelijk een risico profiel heeft van Tamils die een verhoogd risico loopt op vervolging. Verzoeker heeft geen documenten, was langdurig afwezig, wordt verdacht van banden met de LTTE, etc.

De verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie in Sri Lanka en naar algemene mensenrechten rapporten. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke.

De Raad meent dat deze uittreksels uit niet recente mensenrechtenrapporten en gedateerde UNHCR richtlijnen over Sri Lanka geen weerlegging is van de bestreden beslissing waar deze wijst naar de recente UNHCR richtlijnen van 21 december 2012 en stelt: *"Er dient immers te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en dat het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort.*

Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om op zich aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, onder meer door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming."

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij zelf of via zijn vader enige band of eigenschap heeft waaruit zou blijken dat hij een 'LTTE-profiel' heeft of hiervan verdacht zou worden.

Daar waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal in twijfel stelt dat de Srilankaanse autoriteiten foltering toepassen door de betrouwbaarheid van de rapporten en organisaties te betwisten en te wijzen naar haar eigen experts, die als enige deze feiten ontkennen, beschuldigt hij de commissaris-generaal van partijdigheid. De Raad meent dat dit geen steun vindt in het administratief dossier en meer bepaald de *Subject Related Briefing "Sri Lanka, Risico bij terugkeer"* dd. 21 maart 2013.

Zo verwijst bovenvermelde SRB (p. 26-28) met betrekking tot de algemene context van foltering in Sri Lanka naar gezaghebbende bronnen zoals het Committee Against Torture dat *'aantijgingen van een algemeen verspreid voorkomen van foltering en mishandeling door de veiligheidsdiensten'* vermeldt en het Nederlandse Ambtsbericht van juli 2011, het UKBA *"Sri Lanka COI Report"* van 7 maart 2012 en het US State Department *"Country Report on Human Rights Practices 2012"* waar sprake is van *"een wijdverbreid gebruik door de veiligheidsdiensten"* ten aanzien van *'kritische journalisten, studentenactivisten, oppositiepolitici en zeker politieke actieve Tamils'*.

De commissaris-generaal ontkent noch in de bestreden beslissing noch met zijn verwijzing naar bovenvermeld SRB dat de Sri Lankaanse autoriteiten, meer bepaald veiligheidsdiensten, foltering toepassen, maar stelt dat verzoeker *"niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot één van de risicoprofielen behoort, namelijk een verwant van iemand die verdacht wordt van banden met LTTE, die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren naar Sri Lanka."*

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich met betrekking tot het risico voor teruggestuurde asielzoekers op één geval baseert van gedwongen terugkeer van geweigerde asielzoekers uit Australië in 2009 aangeklaagd door Amnesty International in een door de verzoekende partij niet nader bepaald rapport, namelijk drie personen, onder meer S.M. en L.W.. terwijl de SRB van 33 bladzijden een uitvoerige analyse maakt van talrijke en diverse bronnen met betrekking tot het risico bij terugkeer naar Sri Lanka.

Op p. 10 vermeldt de SRB een Amnesty Rapport *"Sri Lanka Briefing to Committee against Torture"* van november 2011 waar sprake is van arbitraire arrestatie van Sri Lankanen die in het buitenland verbleven hebben bij terugkeer en dat vooral ex-asielzoekers het risico lopen om ondervraagd te worden. Het rapport vermeldt als voorbeeld dat de bovenvermelde twee personen in 2009 en 2010 gefolterd zouden geweest zijn na een mislukte asielaanvraag in Australië. De derde persoon en broer van S.M. zou acht maanden verbleven hebben in de Negombo gevangenis.

De SRB wijst op het volgende: *"Het (Amnesty) rapport geeft geen kijk op de meeste elementen die een rol spelen in de beoordeling van een asielaanvraag (identiteit slachtoffers, reden en wettelijk kader van de foltering, manier van vrijlating, reisweg terug naar het VK, andere relevante omstandigheden, documenten van de betrokkenen, ...). Andere internetberichtgeving over de M(...)-broers vermeldt echter dat ze in 2009 (bij terugkeer uit Australië) beschuldigd werden van mensensmokkel en dat ze er in 2010 van beschuldigd werden het land op illegale wijze te willen verlaten."*

Het profiel van de betrokkenen is dan ook niet duidelijk.

Terecht stelt verweerder in zijn nota: *"Waar verzoeker voorts nog stelt dat vooral asielzoekers die terug worden gestuurd naar Sri Lanka bovendien ernstige risico's lopen op detentie en mishandelingen, zoals blijkt uit een document van Amnesty International en uit de informatie welke door het CGVS werd toegevoegd aan het administratieve dossier, herhaalt verweerder nogmaals dat de bestreden beslissing op uitgebreide wijze heeft weergegeven dat verzoeker het beweerde LTTE-profiel van zijn vader geenszins aannemelijk wist te maken waardoor er ook geen geloof kan gehecht worden aan zijn bewering bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka omwille van zijn vaders profiel te worden gevisieerd door de Sri Lankaanse autoriteiten of in een negatief daglicht zou staan bij deze autoriteiten. Voorts wenst verweerder nog te wijzen op de door de commissaris-generaal beschikbare informatie (SRB *"Sri Lanka – Risico bij terugkeer"*, d.d. 21 maart 2013) die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt dat behalve Human Rights Watch en Amnesty International, de organisaties die beweren gevallen van foltering op terugkeerders te kennen quasi allemaal hetzij organisaties zijn die lobbywerk verrichten voor de Tamils in Sri Lanka hetzij organisaties die in het bijzonder opkomen voor de kansen van asielzoekers in het Westen. De rapporten over foltering op terugkeerders na de oorlog bieden bovendien geen kijk op de meeste elementen die een rol spelen in de beoordeling van een asielaanvraag (identiteit slachtoffers, reden en wettelijk kader van de foltering, omstandigheden van de foltering, manier van vrijlating, reisweg terug naar het VK, eventuele documenten van de betrokkenen...). Uit de aangebrachte informatie blijkt bovendien dat CEDOCA de Freedom For Torture Foundation en Human Rights Watch heeft gevraagd om deze elementen (eventueel off the record) te mogen kennen, maar deze organisaties hebben dergelijke informatie over hun "cases" tot op heden niet gedeeld. Bijgevolg is het niet mogelijk om uit de geanalyseerde mensenrechtenrapporten te concluderen dat louter een asielaanvraag of een verblijf in het Westen, de negatieve belangstelling van de autoriteiten zouden kunnen opwekken. Bovendien dient er eveneens gewezen te worden dat verschillende andere onafhankelijke en betrouwbare bronnen die de mensenrechtensituatie in Sri Lanka van nabij opvolgen, geen weet hadden van Sri Lankanen die in de loop van de laatste jaren na hun terugkeer gefolterd zouden geweest zijn. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan men dus niet besluiten dat iedere Tamil die van het buitenland terugkeert naar Sri Lanka enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een*

risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade. Waar uit dezelfde informatie nog blijkt dat uit alle rapporten die geanalyseerd werden over de risico's bij terugkeer voor Tamils wél kan geconcludeerd worden dat elke Sri Lankaan zeer grondig gescreeend kan worden bij terugkeer waarbij hij grondig kan ondervraagd worden over zijn identiteit, de herkomstregio van de terugkeerder maar ook over de omstandigheden en het tijdstip van vertrek uit Sri Lanka, meent verweerder dat een dergelijke ondervraging op zich geen vervolging inhoudt in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het risico om ernstige schade te lopen. Verweerder herhaalt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door zijn autoriteiten wordt geïnterviewd om welke reden ook en het loutere feit dat hij een nauwkeurig onderzoek zou krijgen bij binnenkomst is onvoldoende."

Dit vindt steun in het administratief dossier, meer bepaald de SRB "Sri Lanka, Risico bij terugkeer" dd. 21 maart 2013.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij geen documenten heeft vermits hij de kopie van een Sri Lankaanse geboorteakte voorlegt, afgeleverd in Sri Lanka op 10 juni 2010. Verzoeker heeft zijn reisweg en herkomst uit India en verblijf in India in een vluchtelingenkamp na 1998 ook niet aannemelijk gemaakt vermits zijn geboorte in 1998 bij de Sri Lankaanse overheid geregistreerd werd.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij het risico profiel van Tamil heeft die een verhoogd risico loopt op vervolging. De mogelijke verdenking van banden met de LTTE als familielid heeft hij niet aannemelijk gemaakt.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De door verzoeker vermelde hoedanigheid van Tamil is hiervan geen bewijs.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS